

at heri skulde ligge en tilstræffelig Grund til at opgive den.

Naar Udvalget i Folkethinget har sluttet sig til Landsthinget og foreslaaet, at Skorstensrør kunne opføres af raae Steen, med Undtagelse af selve Skorstenshvelvingen og den Deel af Røret, der gaaer op igjennem Taget indtil en Alens Graastand fra dette, har man ikke fundet tilstræffelig Anledning til at gaae ind paa dette Forslag, da den Besparelse i Bygningsomkostninger, som den Byggende derved vilde kunne opnaae, og andet Hensyn kan man ved Forslaget næppe have havt for Die, nu er for ubetydelig til, at den fortjener at sjenkes nogen saadan særlig Opmærksomhed, saaledes som det under ganske andre Forhold var Tilfældet, da Forordningen om Brandvæsenet paa Landet af 29de Febr. 1792 emanerede, hvortil kommer, at en stor Deel Adbearbejdede, efter Erfaringens Vidnesbyrd, have havt deres Oprindelse fra flige Rør.

ad § 12.

Det er ganske vist en Indskrænkning, naar det paabydes, at de heromhandlede Bygninger skulle belægges med ildfast Tag. Men denne Fordring vil dog næppe medføre Ulempe i det daglige Liv, da det tør forudsættes, at Vedkommende i deres egen Interesse vilde opfylde samme, selv om intet Paalæg herom var givet. Det er ogsaa klart, at Faren for Antændelse udbendig fra derved formindskes, ligesom Sandsynligheden af at hjerpe, hvad der findes i dem, naar de geraade i Brand, er meget større, end ved Bygninger med ildfængende Tag. Da der endelig i Fabrikbygninger maa færdes mere med Ild og Lys, end i almindelige Bygninger, hvorved Brandfaren nødvendigt forøges, og der i samme i Almindelighed vil være samlet en betydelig Værdi, hvis Bevarelse ikke kan være Staten ligegyldig, har man i den almindelige Interesse troet at burde fastholde de her foreslaaede Bestemmelser, saa meget mere, som de i Reglen ikke ville forvolde Byggherren nogen Ulempe, og de Bestemmelser, som her ere bragte i Forslag, ere endeel mildere, end de, der forrige Gang bleve vedtagne af Landsthinget under §§ 15 og 16, sammenholdte med § 5.

ad § 13.

Med Hensyn til Bagerovne til Hunsbrug har man troet at kunne blive staaende ved de her foreslaaede Bestemmelser, hvilke i det Væsentlige slutte sig til Landsthingets § 19. Naar der i nærværende Paragraf atter er stillet den Fordring, at saadanne Ovne skulde være opførte af brændte Steen af mindst $8\frac{1}{2}$ Tommers Tykkelse, istedetfor at de efter det ovennævnte Udvalgs Forslag skulde kunne opføres af et hvilket som helst andet Materiale af mindst $12\frac{3}{4}$ Tommers Tykkelse, saa skal det atter ved denne Leilighed bringes i Erindring, at det er en Erfaring, hvad der ogsaa almindelig er antaget, at Bagerovne af Leer, hvilke Udvalget antages nærmest at have havt for Die, hyppig give Anledning til Ildsvaade, ikke saa meget fordi de under Brugten slaae Revner, thi dette kan ogsaa træffe ved Ovne af brændte Steen, som fordi Udtøi fra neden og fra Siderne gnaue Huller i flige Ovne, hvilke let oversees. Naar det derhos erindres, at Bestemmelserne alene gjælder Bagerovne, som herefter opføres, og at Huse under 300 Rdlrs. Værdi, naar de ligge i en vis Afstand fra andre Bygninger, ikke skal ind under Bestemmelserne i denne § (cfr. § 17), kan den nævnte Fordring næppe heller med Føie siges at være større end nødvendigt.

At der ogsaa gjøres Forskiel imellem Bagerovne til Hunsbrug og Ovne i Landbagerier, maa man fremdeles ansee for rigtigt, og da det synes, at være rimeligt, at der med Hensyn til de sidstnævnte stilles de samme Fordringer, som i Bygningsloven for Kjøstæderne er stillet til Bagerovne i Kjøbstadbagerier, er den herom foreslaaede Bestemmelse bleven affattet paa samme Maade, som i den nævnte Lov.

ad § 14.

Til den her foreslaaede Paragraph om Kølser, som ellers stemmer med den af Landsthinget tidligere vedtagne § 20, er, efter Forslag af Udvalget i Folkethinget, føiet den nærmere Bestemmelse, at der under de her nævnte Kølser ikke skal være indbefattet saadanne Indretninger, som anbringes i Skorstene til Tørring af Malt til Hunsbrug.